

samfund, der skal føre Forsædet i kvindesaglige Spørgsmaal. Her er jeg saa heldig at kunne holde mig til Frk. Daugaard selv, nemlig hendes Udtalelse om, at den lige Vej altid tjener Kvinderne bedst. Den lige Vej maa selvsagt være vor Repræsentation paa Tinge. Vi har ønsket Ligestilling med Manden, vi kan ikke samtidig forlange Livsstilling.

Kolding Højskolehjem 21.—8.—16.

Maren Markussen.

I Anledning af ovenstaaende skal jeg for mit Vedkommende bemærke:

Spøgelset „Kvindeparti“ er ikke fremmanet af undertegnede paa Fællesmødet i Odense 1915, men det er fremmanet af de Kvinder, som umiddelbart efter den nye Grundlovs Underskrift ilede ud til Byens og Landets Talerstole og forkyndte deres Tilhørere, at det vilde være taabeligt og utilbørligt, om Kvinderne nu fandt paa at danne et Kvindeparti. (Se Kv. og Sf. 1915 Nr. 11, Artikel: Fremtidens Kvindesag) og det er fremsat af de mandlige Politikere, som har udtalt sig i samme Retning. Ganske vist blev Spøgelset ogsaa fremmanet paa Odensemødet ifjor, dog ikke af undertegnede, men af Damerne Thora Knudsen og Marie Lassen, som paa det ivrigste fraraadede Kvindepartiet til Trods for, at jeg med Mandat fra Fællesstyrelsen i min Tale om D. K. under dets nye Par. 1 paa det bestemteste fraraadede Medlemmerne i Øjeblikket at tænke paa at skabe en ny Partideling, men i Stedet for forsøge, hvor meget der lod sig udrette for Kvindesagens Maal i Samarbejde med de bestaaende Partier. Læserne vil ogsaa huske, at der af Fællesstyrelsen senere, tilsigtede et saadant Samarbejde, er rettet Hentydelser til Partistyrererne dels om at opstille kvindelige Kandidater ved de forestaaende Rigsdagsvalg og dels om at tage Hensyn til D. K.s Programpunkter i Partiernes Arbejdsprogrammer. Naar Maren Markussen har faaet den Opfattelse, at undertegnede har fremmanet Kvindepartiet paa omtalte Møde, skyldes det rimeligvis, at jeg, ihvorvel jeg fraraadede Dannelsen af et nyt Parti i Øjeblikket, dog opfordrede Medlemmerne til ikke at se bort fra den Mulighed, at det kunde blive nødvendigt, saafremt Partierne ikke viste sig rummelige nok til at optage og gennemføre Kvindesagens Fordring om den fulde Ligestilling, da at tænke paa en ny politisk Deling, dog ikke bestaaende af

Kvinder alene men af alle de Mænd og Kvinder, som kunde samles om Kvinders Ligestilling om Hovedprogram. Altsaa ikke et Kvindeparti, men et Kvindesagsparti.

Nej, det er saa vist ikke mig og mine Meningsfæller, som forfølges af Spøgelset Kvindeparti, men det er de Mænd og Kvinder indenfor de forskellige Partier, som til Trods for deres stærke Ord om det taabelige og utilbørlige i at ville danne et Parti om Kvindernes Lighedskrav dog ikke kan skjule for sig selv, at en saadan Partidannelse vilde være den logiske Følge af det herskende politiske System, som de selv, men ikke vi har bøjet sig under, det, som den Dag i Dag tilraaber Vælgerne Hørups historiske Ord: *Del Eder efter Anskuelser!*“

Gyrithe Lemche.

Jeg forstaar ikke, i hvilket Forhold, en hel Del af de Bemærkninger M. M. har gjort i sit Indlæg, staar til den Sag, vi diskuterer. Til hvilken Nytte drage en Del Selvfølgeligheder frem og gaa uden om, det, hele Forhandlingen drejer sig om, nemlig:

Haster det, at danske Kvinder mel-der sig ind i de bestaaende politiske Partier? Er det store Flertal (ikke alene den lille Haandfuld, der staar i D. K.) saaledes rustet, at de med Udbytte og uden at blive udbyttet kan gøre dette?

„Kvinden og Samfundet“ kommer jo vidt omkring og læses af mange, der ikke paa anden Vis har Lejlighed til at danne sig et Begreb om det Trin, vor Kvindebevægelse staar paa her i Danmark.

Af denne Grund havde jeg helst undladt at opfordre Maren Markussen til videre Diskussion.

Jeg føler mig dog forpligtet til at bede M. M. med klare, forstaaelige Ord — ikke med Hentydninger — i næste Nummer af Bladet gøre Rede for, hvad der ligger til Grund for hendes Omtale af Valgretsfilmen Fremvisning paa Mødet.

Jeg haaber ikke, M. M. vil nægte mig Svar herpaa.

Th. Daugaard.

„Singalwatté“
(Ceylon Have The)
Højeste Udmærkelse her i Landet
Importeret af
IVERSEN & LARSEN

Spis

Jagtvejens Rugbrød.

Kvinderne og Sygekasserne.

—o—

Ved Gennemlæsning af nogle ældre Blade af „Kvinden og Samfundet“ finder jeg en Artikel i Bladet fra den 15. Januar 1916 angaaende Barselhjælpen i den nye Sygekasselov § 23. Der klages herover, at der, trods Dansk Kvinde-samfunds Andragende til Rigsdagen om at Pengehjælpen skulde forhøjes mindst til 2 Kr. pr. Dag (under samme Betingelser som i den svenske Lov) kun er naaet til 1 Kr. dgl., og der gives en kraftig Opfordring til Kvinderne om at give Møde paa Generalforsamlingerne og sørge for at faa Kvinder ind i Bestyrelserne, at de kan virke for at faa Pengehjælpen sat op!

Det er ganske sikkert at en daglig Pengehjælp af 2 Kr. ikke havde været for meget — men der er dog i den nye Sygekasselov naaet en Del paa dette Omraade. — Før var det „frivilligt“ om Sygekasserne vilde yde Barselhjælp — nu er det „en Lov“, ligesom Lægehjælp, hvis saadan er fornøden ved Fødslen, nok før blev ydet af nogle Kasser — men nu er en *Pligt* ydelse fra alle Kasser. Nogle Tal vil forklare det, som jeg mener den nye Sygekasselov har bragt os af Goder. Iflg.

Det elektr. Høreapparat ACOUSTICON, som kan indstilles i 8 Styrke- grader efter Ørets forskellige Høreevne. Ordineres af talrige Læger. Guldmedalje Vordensudstillingen St. Louis. Den engelske Kroningsmedalje i Guld. Benyttes af Hds. Majestæt Enkedronningen af England og Prins Carl af Sverrig. MOD EFTERLIGNINGER ADVARES. Forlang Katalog og Anbefalinger. Forhandles kun af H. Demant, Vesterbrogade 22, København B. Telefon Vester 792.